

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมาย X ลงใน
กระดาษคำตอบ

๑. การพลิกแพลงภาษาที่ใช้พูดและเขียนให้แปลกออกไปจากที่ใช้อยู่เป็นปกติก่อให้เกิดจินตภาพ หมายถึงข้อใด
 - ก. การสรรคำ
 - ข. การเรียบเรียงคำ
 - ค. สีสานการประพันธ์
 - ง. การใช้โวหารภาพพจน์
๒. “จากความรู้วุ่นวายสู่ความว่าง จากความมืดมาสว่างอย่างเจิดจรัส จากความร้อนระอุเป็นเย็นนิรันดร์ ไม่รู้พลันพลิกเห็นเป็นความรู้”
คุณค่าด้านวรรณศิลป์ของบทประพันธ์ข้างต้นคือข้อใด
 - ก. การเล่นเสียงสัมผัส
 - ข. การซ้ำคำเน้นความหมาย
 - ค. การเล่นคำหลากหลายความหมาย
 - ง. การใช้คำที่มีความหมายขัดแย้งกัน
๓. การสมมติสิ่งต่างๆ ให้มีกริยาอาการ ความรู้สึกเหมือนมนุษย์ หมายถึงข้อใด
 - ก. บุคคลวัต
 - ข. อุปลักษณ์
 - ค. อติพจน์
 - ง. สัทพจน์

๔. “บางระมาดมาดหมายสายสวาท ว่าสมมาดเหมือนใจแล้วไม่เหมือน
แสนสวาทมาดหมายมาหลายเดือน มีแต่เคลื่อนแคล้วคลาดประหลาดใจ”
ข้อใดไม่ปรากฏในคำประพันธ์ข้างต้น

- ก. การซ้ำคำ
- ข. การเล่นเสียงสัมผัส
- ค. การเล่นคำพ้องเสียง
- ง. การเล่นคำตรงกันข้าม

๕. “ตกว่ากูหาเป็นเจ้าชีวิตไม่ มึงถือใจว่าเป็นเจ้าที่โรงโขน
เป็นไม่มีอาญาสิทธิ์คิดตึงโดน เทียวทำโจรใจคนองจองทองครัน
เลี้ยงมึงไม่ได้อายใจร้าย ขอบแต่เขี่ยนสองหวายตลอดคัน
แล้วกลับความถามข้างวันทองพลัน เออเมื่อมันจุดคร่ำพามึงไป”

คำประพันธ์ข้างต้นใช้ลีลาการประพันธ์ตามข้อใด

- ก. เสาวรจณี
- ข. นารีปราโมทย์
- ค. พิโรธวาหัง
- ง. สัลลาปังกพิสัย

๖. “ฉับฉวยชกฉกซ้ำ ฉกฉับ
โถมทุบทุมตองทับ ถีบท้าว
เตะตีต้อยตุดดับ ตบตัก
หมดหมู่เมงมอญม้าว ม้านเมื่อหมางเมน”

คำประพันธ์ข้างต้น ไม่ใช้กลวิธีการแต่ง ในข้อใด

- ก. การเล่นคำซ้ำ
- ข. การเล่นสัมผัสสระ
- ค. การเล่นสัมผัสอักษร
- ง. การเลียนเสียงธรรมชาติ

๗. “เงียบสัตร์จับุบททวิบาท ดาวดาษเดือนสว่างกระจ่างไข
 น้ำค้างตกกระเซ็นเย็นเยือกใจ สักตเสียงคนใครไม่พูดจา
 ได้ยินเสียงฆ้องย่ำประจำวัง ลอยลมล่องดังถึงเคหา
 คະเนนบ่ย้ายมาได้สามครา ดูเวลาปลอดห่วงทักทิน”

คำประพันธ์ข้างต้นใช้โวหารใดในการประพันธ์

- ก. อุปมาโวหาร
- ข. บรรยายโวหาร
- ค. พรรณนาโวหาร
- ง. สาธกโวหาร

๘. “ใจน้องมิให้หมองอารมณ์หม่อม ไม่ตัดใจให้ตรอมเสน่ห์หา
 ถ้าตัดรักหักใจแล้วไม่มา หม่อมอย่าว่าเลยว่าคุณไม่คิด”

คำประพันธ์ข้างต้นใช้ลีลาการประพันธ์ตามข้อใด

- ก. เสาวรจนี
- ข. นารีปราโมทย์
- ค. พิโรธวาที
- ง. สัลลาปิงคพิสัย

๙. ข้อใดใช้ภาพพจน์แตกต่างจากข้ออื่น

ก. สมระเริงลู่วิวพลีวระลอก	สัพยอกยอดีไม่ไปลิ่วล่อง
ข. หางนกยูงระย้าเรียวคลอเคลียน้ำ	แพนดอกลำซ้อยช่อวิจิตร
ค. เห็นคล้ายปลาว่ายเฉยียนฉวัด	ระลอกซัดลาดกระเซ็นขึ้นเด่นหยอย
ง. เฝ้าแหงนดูดวงแซะแซ่พักตร์	เห็นจันทร์ซักรถร้อนเวหาเห็น

๑๐. “จอกแหนแพเสาสำเภาใหญ่ จะทอดลมเท่าไรไม่รู้สีก
 เหมือนมหาสมุทรสุดซึ้งซีก น้ำสีกเหลือจะหยั่งกระทั่งดิน”

คำประพันธ์ข้างต้นใช้โวหารภาพพจน์ชนิดใด

- ก. อุปลักษณ์
- ข. อุปมา
- ค. สัพพจน์
- ง. บุคคลวัต